

Brit testvérvárosi vendégeket fogadtunk

Régi, kedves angol barátaink szeptember 18-án este érkeztek, hogy az elkövetkező néhány napban – ismét – felfedezzék hazánkat. Ez az összetartó csoport évente többször útra kel, hogy meglátogassa a testvérvárosokat. Az idei látogatásuk már a harmadik alkalom volt.

Szombaton Budapest megtekintését tűztük ki célul, amit ugyan megnehezített az „Autómentes Nap” és a Nemzeti Vágta, de a város látképe a Citadelláról kárpótolta a társaságot a hosszabb túra hiányáért. Délután a Csobánkai Önkormányzat által rendezett szüreti bárra voltunk hivatalosak, hiszen nem csak Szentendre áll testvérvárosi kapcsolatban az angol kisvárosokkal, hanem Csobánka is. Színvonalas műsort láthattunk, fantasztikus lezárása volt a napnak a polgármester asszony által főzött finom vacsora és a táncház, amely összehozta a helybelieket és az angol társainkat. Fáradtan, de annál vidámabban térhetünk nyugovóra.

Vasárnap felkerekedtünk, és egy rövid kirándulás során bemutattuk a Dunakanyar csodálatos látványosságait, többek között az esztergomi Bazilikát és a visegrádi Várat is. A látvány ismét lenyűgözte a csapatot, többen megjegyezték, hogy ez a táj mennyivel színe-

sebb, érdekesebb, mint a síkság, ahol élnek (hiszen Huntingdon és Godmanchester is Anglia „Sárga Föld”-nek nevezett részén helyezkedik el). Egy kései, könnyű ebéd után Szentendre felé vettük az irányt, ahol egy kis pihenő után a Szentendrei Nemzetközi Kapcsolatok Egyesülete (SzNKE) szervezésében vacsora várta a briteket. Itt nemcsak őket, hanem a Kézdivásárhelyről érkezett Női Civil Szervezetének néhány tagját is fogadhattuk. Kölcsönös ismerkedés után, jó hangulatban



töltöttük el az estét. Kedves angol barátaink kórusa tette igazán különlegessé, meghatóvá, sőt emlékeztetéssé a vacsorát, úgy az erdélyi vendégek, mint egyesületünk tagjai számára. Hétfőn Egerbe kirándultunk. Egy pár mondatos történelmi bevezető után megnéztük a legfőbb helyi nevezetességeket, majd rövid egerszalóki kitérő után, a vacsorát a Szépasz-

szony-völgyében költöttük el, cigányzene mellett, egy remek borkóstoló kíséretében. A hangulat itt hágott igazán a tetőfokára, együtt táncoltunk, nevettünk, bolondoztunk. A hazaut során megtekinttük a korábban kényszerből kimaradt budapesti látványokat, csodás esti kivilágításban. A csoport elragadtatását leírni nem lehet, rengeteg fotót készítettek, mint mondták, így teljesebb képet kaptak fővárosunk szépségéről.

Az utolsó Magyarországon töltött napjukon a vendégek a Szentendrei Önkormányzatnál tettek látogatást, megismerkedtek a polgármester úrral, és a jövőbeli tervekről is szót ejtettek. A közös búcsúéberedés után sokan városunk alaposabb megismerésére használták ki a repülőtérré indulásig fennmaradt időt.

Szeretnénk köszönetet mondani a Csobánkai és a Szentendrei Önkormányzatnak, a Szentendrei Nemzetközi Kapcsolatok Egyesületének, a csobánkai-szentendrei barátainknak a támogatásért, és azért, hogy a brit testvérvárosi egyesület tagjai ilyen tartalmasan, élményekben gazdagon tölthették köreinkben ezt a néhány napot! Nem utolsósorban hálásak vagyunk, hogy ez a kapcsolat ilyen szoros, szeretetteljes, reméljük és hisszük, hogy ez sokáig így marad!

Havasi Ida SzNKE-alelnök
Somogyi Zsófia SzNKE-tag

Hoi An-ban jártunk

2014-ben kötött Szentendre és Hoi An testvérvárosi szerződést. A vietnámi delegációnak a vendégház udvarán adott fogadást Szentendre Nemzetközi Kapcsolatainak Egyesülete. Már ekkor néhányan elhatároztuk, hogy közelebbről megnézzük ezt az ősi kultúrával rendelkező országot. Szentendre város vezetése, polgármestere segített a látogatás megvalósításában: levelet és ajándékot küldött a Hoi An város elöljáróinak.

Érkezés Vietnamba

Augusztus 20-án, a testvérvárosi szerződés megkötésének évfordulóján, öten keltünk útra Szentendrére képviselve: Willemse Jolanda, Vighné Bozó Kati, Göllner Judit és a Bányai házaspár.



Hanoi-ban a testvérvárosi kapcsolatunk motorja, Mr. Luu Ba Linh várt bennünket, és segített a tájékozódásban. Erre nagy szükség volt, mert a 38 fok és 90%-os páratartalom mellett a közlekedés is sokkot jelentett. 9 millió ember, 4 millió motor közlekedési szabályok nélkül. Az átkelés az utca egyik oldaláról a másikra igen veszélyes kalandnak minősült, amíg meg nem tanultuk, hogy bátran, a zebra és lámpa figyelése nélkül lóduljunk előre, bízza a motoros jóindulatában.

Első este egy hagyományos vietnámi étterembe mentünk vacsorázni. Közel tízfogásos vacsorát kaptunk, amiből minden ízlett, így minden félelmünket félretéve mindent megettünk. Nagyon élveztük a vietnámi konyhát: minden menüben volt hal, kevés hús, sok zöldség, rizstészta és rizs. Szembesültünk ennek a világnak a szépségeivel és ellentmondásaival is. Láttunk gyönyörű műemlék épületeket, ápol-

parkokat mesés szép virágokkal és a szomszédságukban igen szegény házakat és utcákat. De bárhol jártunk, mosolygó, kedves arcokkal találkozottunk.

Az elbűvölő Hoi An

A Hanoi-ban tett kitérőnk után a helyi repülőjáratral Da-Nang-ba utaztunk, hogy elérjük Hoi An-t. Rendkívüli szeretettel fogadtak bennünket, különösen Jolandát, hiszen az előző évi, 10 napig tartó gondoskodását szerették volna viszonzni.

25-én a polgármesteri hivatalban fogadott bennünket az alpolgármester, a kulturáért és sportért felelős vezető és helyettese, és a képviselő-testület. Információt kaptunk a kulturális- és sporttevékenységekről, az idegenforgalmi helyzetről. A műemlékvédelem kiemelt fontosságú, hiszen az egész város a világörökség része. A természetvédelem is nagyon fontos az életükben, erről bemutatót is kaptunk. Willemse Jolanda átadta Szentendre város vezetésének üdvözlét és a polgármester levelet. A beszélgetés során körvonalazódott, hogy milyen dolgokban lehet kölcsönösen előnyös kapcsolatokat kialakítani: turisztika, kultúra, gazdaság, vietnámi-magyar napok rendezése.

A turisztikáért felelős vezető mutatta be ezt a rendkívül szép várost, amely a világörökség része. Csodálatos műemlékeket láttunk, régi kereskedő-, kínai közösségi házakat és pagodákat. A kivilágított város hangulata leírhatatlan. A városvezetés olyan programokat szervezett, amelyből megismerhettük mindennapi életüket és ősi kultúrájukat.

Búcsú a várostól

A búcsúpartit egy elegáns szállodában szervezték meg számunkra, ahol átadtuk az ajándékainkat, megköszöntük rendkívüli vendégszeretetüket. Egyesületünk nagyon szép képet kapott ajándékba a kivilágított óvárosról, melyet szeretnénk a Városházán elhelyezni.

Az igazi meglepetés másnap hajnalban ért bennünket, amikor a szálloda portáján több mint tízen – művészek, városi képviselők, vezetők – vártak, hogy elbúcsúzhassanak tőlünk.

A cikk teljes terjedelmében honlapunkon olvasható.